

รูปแบบและผลตอบแทนจากการประกอบการของผู้ค้ารายย่อยในตลาดกิมหยง

สายฝน วรรณพงศ์¹

Saifon Wannapong

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบและผลตอบแทนจากการประกอบการของผู้ค้ารายย่อยในตลาดกิมหยงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการประกอบการของผู้ค้ารายย่อยในตลาดกิมหยง เพื่อศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการประกอบการของผู้ค้ารายย่อยในตลาดกิมหยง และศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลประกอบการของผู้ค้ารายย่อยในตลาดกิมหยง โดยมีการเก็บข้อมูลจากผู้ค้าในตลาดกิมหยงจำนวน 230 ราย พบว่า การประกอบการร้านค้าในแต่ละประเภทนั้นส่วนใหญ่ผู้ค้านำเข้าสินค้าจากประเทศมาเลเซีย ส่วนประเภทร้านที่แตกต่างกันจะทำให้ต้นทุนทั้งหมดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์มีต้นทุนทั้งหมดมากที่สุด และประเภทร้านที่แตกต่างกันจะทำให้ผลตอบแทนสุทธิแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์มีผลตอบแทนสุทธิตั้งแต่สูงสุด ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลประกอบการ พบว่า มูลค่าสินค้าจากประเทศไทย มูลค่าสินค้าจากประเทศมาเลเซีย จำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีน ราคาโดยเฉลี่ย ระยะเวลาในการประกอบการ จำนวนเงินลงทุนเริ่มต้น ร้านอาหารแห้ง ร้านเครื่องสำอาง ร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ร้านแว่นตา และร้านกีฬาฟิตเนสเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลประกอบการ ส่วนจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวนนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย และร้านเสื้อผ้าเป็นปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อผลประกอบการ

คำสำคัญ: ผลตอบแทนจากการประกอบการ ตลาดกิมหยง

คำนำ

หาดใหญ่เป็นอำเภอที่มีชื่อเสียงของจังหวัดสงขลา เนื่องจากเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ การคมนาคม การศึกษา การเมืองการปกครอง และการท่องเที่ยวของภาคใต้ตอนล่าง จึงเป็นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเข้า สิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวหาดใหญ่ คือ ความเจริญย่านธุรกิจการค้า และสิ่งที่น่าสนใจไม่ได้เมื่อนักท่องเที่ยวมาเที่ยวหาดใหญ่ ก็คือ การไปเที่ยวตลาดกิมหยง เนื่องจากตลาดกิมหยงเป็นแหล่งช้อปปิ้งขนาดใหญ่ และเป็นที่อยู่อาศัยของคนในท้องถิ่นรวมทั้งนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ซึ่งสินค้าที่ขายในตลาดกิมหยงจะเป็นสินค้าที่มีลักษณะเหมือนกัน หรือคล้ายกัน ผู้ค้าจะไม่สามารถกำหนดราคาเองได้ จึงต้องมีการแข่งขันกันขายสินค้า ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับกลยุทธ์ในการขายของแต่ละร้าน และสินค้าที่แต่ละร้านขายก็มีสัดส่วนสินค้าไทยและต่างประเทศที่แตกต่างกัน ผลตอบแทนที่ได้จากการขายสินค้าจึงต่างกันด้วย เนื่องจากสินค้าที่ผู้บริโภคซื้อส่วนใหญ่จะเป็นสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ หากผู้ประกอบการรายใดขายสินค้าของไทยมากกว่าก็จะมีผลตอบแทนที่น้อยกว่าผู้ประกอบการที่ขายสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ และระบบการจัดการในการดำเนินธุรกิจก็จะดูแลการจัดการด้วยตนเอง จึงทำให้ได้รับผลกระทบถ้ามีเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความไม่สงบ

จากสภาพและเหตุผลดังกล่าวมา จึงมีความจำเป็นต้องทำการศึกษาเรื่อง รูปแบบและผลตอบแทนจากการประกอบการของผู้ค้ารายย่อยในตลาดกิมหยง เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้ประกอบการรายอื่นในการจัดการ

¹ นิตยสารปีที่ 4 รหัส 501071471 วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ

ร้านค้าเพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น และเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจ
ในตลาดกิมหยง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการประกอบการของผู้ค้ารายย่อยในตลาดกิมหยง
2. เพื่อศึกษาดัชนีทุนและผลตอบแทนของผู้ค้ารายย่อยในตลาดกิมหยง
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลประกอบการของผู้ค้ารายย่อยในตลาดกิมหยง

สมมติฐาน

1. ผู้ค้ารายย่อยในตลาดกิมหยงขายสัดส่วนสินค้าที่นำเข้าจากประเทศมาเลเซียมากที่สุด
2. ประเภทร้านค้า ที่แตกต่างกันจะทำให้โครงสร้างต้นทุนและผลตอบแทนแตกต่างกัน
3. มูลค่าสินค้าจากประเทศไทย มูลค่าสินค้าจากประเทศมาเลเซีย จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวนนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย จำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีน ราคาโดยเฉลี่ย ระยะเวลาในการประกอบการ จำนวนเงินลงทุนเริ่มต้น และประเภทร้านเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนสุทธิจากการประกอบการ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวิธีการศึกษาดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ค้ารายย่อยในตลาดกิมหยง จำนวน 230 ราย
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ประเด็นศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลประกอบการ ตัวแปรอิสระ ได้แก่ มูลค่าสินค้าจากประเทศไทย มูลค่าสินค้าจากประเทศมาเลเซีย จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวนนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย จำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีน ราคาโดยเฉลี่ย ระยะเวลาการเปิดกิจการ จำนวนเงินลงทุนเริ่มต้น ประเภทร้านค้า ตัวแปรตาม คือ ผลตอบแทนสุทธิจากการประกอบการ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบสอบถามจะแบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นคำถามลักษณะทั่วไปของผู้ค้ารายย่อยในตลาดกิมหยง ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับต้นทุนและผลตอบแทนจากการประกอบการของผู้ค้ารายย่อยในตลาดกิมหยง

4. สถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม จะนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ (SPSS for Windows) โดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติอนุมานหรือสถิติอ้างอิง ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) สำหรับทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง และสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 79.1 เพศชายคิดเป็นร้อยละ 20.9 มีอายุในช่วง 26 – 50 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.6 รองลงมาคือ ช่วงอายุต่ำกว่า 25 ปี คิดเป็นร้อยละ

ละ 6.1 และช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.3 สำหรับรายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีรายได้ระหว่าง 10,001 – 50,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 68.3 รองลงมา คือ มีรายได้ระหว่าง 50,001 – 100,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 16.5 มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 13 มีรายได้ 100,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2.2

สำหรับขนาดของแผงที่ค้าขายส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีขนาดแผงเท่ากับ 2 x 4 เมตร คิดเป็นร้อยละ 72.49 รองลงมา คือ ขนาด 2 x 2 เมตร คิดเป็นร้อยละ 23.14 ขนาด 2 x 3.5 เมตร คิดเป็นร้อยละ 3.5 และขนาด 2 x 6 เมตร คิดเป็นร้อยละ 0.87 ส่วนระยะเวลาในการประกอบธุรกิจส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างประกอบธุรกิจอยู่ในช่วง 1 - 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 63 รองลงมา คือ อยู่ในช่วง 11 – 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.1 และ 21 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 0.9 ส่วนแหล่งที่มาของสินค้าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะซื้อสินค้ามาจากประเทศมาเลเซีย คิดเป็นร้อยละ 61.3 รองลงมา คือ ซื้อมาจากในประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 31.3 และซื้อมาทั้งจากประเทศมาเลเซียและในประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 7.4 ส่วนความถี่ในการซื้อสินค้ามาขายส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะซื้อสินค้ามาขาย เดือนละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37 รองลงมา คือ ซื้อมาขายสัปดาห์ละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.5 ซื้อมาขายในช่วง 1 – 5 วัน/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.7 ซื้อมาสองเดือน/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.7 ซื้อมาขายสามเดือนขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 4.8 และซื้อมาขายสองสัปดาห์/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.5

ตารางที่ 1 ข้อมูลต้นทุน ผลตอบแทน และผลตอบแทนสุทธิของร้านแต่ละประเภท

รายการ	ร้าน อาหารสด	ร้าน อาหารแห้ง	ร้านเสื้อผ้า	ร้าน เครื่องสำอาง	ร้านสินค้า อิเล็กทรอนิกส์	ร้านแว่นตา	ร้านกีฬา ซ้อฟ
รายได้ทั้งหมดเฉลี่ย/เดือน	63,808	72,442	90,853	74,609	115,343	25,297	27,611
ต้นทุนทั้งหมดเฉลี่ย/เดือน	52,306.91	53,626.58	81,962.63	59,565.19	85,877.49	20,310.60	21,756.69
รายได้สุทธิเฉลี่ย/เดือน	15,528.58	28,744.12	17,423.07	21,935.21	35,022.89	8,903.35	9,916.78
ผลตอบแทนสุทธิเฉลี่ย/ เดือน	11,501.09	18,815.42	8,890.37	15,043.81	29,465.51	4,986.40	5,854.31
ร้อยละของผลตอบแทน สุทธิ/ต้นทุนทั้งหมด	21.99	35.09	10.85	25.26	34.31	24.55	26.91

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตารางที่ 1 ซึ่งแสดงข้อมูลด้านต้นทุนและผลตอบแทนของร้านค้าในตลาดกิมหยงแต่ละประเภทนั้นพบว่า ร้อยละของผลตอบแทนสุทธิ/ต้นทุนทั้งหมด ร้านอาหารแห้งจะมีค่าสูงที่สุด เท่ากับร้อยละ 35.09 จึงเป็นร้านที่นำลงทุนมากที่สุด รองลงมาคือ ร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์เท่ากับร้อยละ 34.31 ร้านกีฬาซ้อฟ เท่ากับร้อยละ 26.91 ร้านเครื่องสำอาง เท่ากับร้อยละ 25.26 ร้านแว่นตา เท่ากับร้อยละ 24.55 ร้านอาหารสด เท่ากับร้อยละ 21.99 ร้านเสื้อผ้า เท่ากับร้อยละ 10.85

ซึ่งจากการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่าร้านอาหารแห่งนี้เป็นร้านที่นำลงทุนมากที่สุด เนื่องมาจากต้นทุนในการซื้อสินค้ามาขายในร้านจะต่ำมาก แต่ผู้ค้านำมาขายในราคาที่สูงเกือบมากกว่าครึ่งหนึ่งของต้นทุน ซึ่งผู้ค้าก็อาจจะมีการซื้อสินค้าจากประเทศมาเลเซียแล้วนำเข้ามาโดยไม่เสียภาษี จึงมีต้นทุนที่ต่ำกว่าการนำเข้าสินค้าโดยเสียภาษี นอกจากนี้ยังเป็นสินค้าที่สามารถเก็บไว้ได้นาน ทำให้มีต้นทุนในการเก็บรักษาค่า

ดังนั้น โครงสร้างของต้นทุนของร้านแต่ละประเภทที่แตกต่างกัน จะเห็นได้ชัดเจนว่า จะทำให้ผลตอบแทนแตกต่างกันด้วย

ตารางที่ 2 แสดงความแตกต่างของต้นทุนทั้งหมดและผลตอบแทนสุทธิของผู้ค้ารายย่อยในตลาดกิมหยง

รายการ	ต้นทุนทั้งหมด		ผลตอบแทนสุทธิ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ร้านอาหารสด	52,306.91	3,927.13	11,501.09	1,715.30
2. ร้านอาหารแห้ง	53,626.58	2,858.52	18,815.42	2,667.01
3. ร้านเสื้อผ้า	81,962.63	4,534.46	8,890.37	2,944.78
4. ร้านเครื่องสำอาง	59,565.19	3,232.98	15,043.81	1,863.37
5. ร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์	85,877.49	5,627.53	29,465.51	3,485.06
6. ร้านแว่นตา	20,310.6	561.63	4,986.40	681.25
7. ร้านกีฬาฮ็อฟ	21,756.69	2,012.20	5,854.31	645.37
รวม	57,395.74	2,099.50	21,532.24	1,202.02

จากตารางที่ 2 แสดงความแตกต่างของต้นทุนทั้งหมดและผลตอบแทนสุทธิจากการประกอบการของผู้ค้ารายย่อยในตลาดกิมหยง พบว่า คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของต้นทุนทั้งหมดและผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการ พบว่า ร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์มีต้นทุนทั้งหมดและผลตอบแทนสุทธิมากที่สุด โดยต้นทุนทั้งหมดเฉลี่ย เท่ากับ 57,395.74 บาทต่อเดือน และผลตอบแทนสุทธิเฉลี่ย เท่ากับ 21,532.24 บาทต่อเดือน

ร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์มีต้นทุนทั้งหมดเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 85,877.49 บาทต่อเดือน และร้านแว่นตามีต้นทุนทั้งหมดเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 20,310.6 บาทต่อเดือน และร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์มีผลตอบแทนสุทธิเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 29,465.51 บาทต่อเดือน และร้านแว่นตามีผลตอบแทนสุทธิเฉลี่ยต่ำที่สุด เท่ากับ 4,986.40 บาทต่อเดือน

ตารางที่ 3 ทดสอบความแตกต่างระหว่างประเภทร้านค้ากับต้นทุนทั้งหมดในการประกอบการของผู้ค้ารายย่อยในตลาดกิมหยง

ต้นทุนทั้งหมด	ประเภทร้านค้า	\bar{X}	1	2	3	4	5	6	7
ต้นทุนทั้งหมด	1	52,306.91		0.260	0.000***	0.986	0.000***	0.000***	0.000***
	2	53,626.58			0.000***	0.263	0.000***	0.001***	0.001***
	3	81,962.63				0.000***	0.750	0.000***	0.000***
	4	59,565.19					0.000***	0.000***	0.000***
	5	85,877.49						0.000***	0.000***
	6	20,310.6							0.836
	7	21,756.69							

จากตารางที่ 3 พบว่า ต้นทุนทั้งหมดในการประกอบการของผู้ค้าในตลาดกิมหยง ร้านเสื้อผ้า ร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ร้านแว่นตา และร้านกีฬ้าอ้อฟ มีต้นทุนทั้งหมดในการประกอบการของผู้ค้าในตลาดกิมหยงที่แตกต่างกับร้านอาหารสด ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ต้นทุนทั้งหมดในการประกอบการของผู้ค้าในตลาดกิมหยง ร้านเสื้อผ้า ร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ร้านแว่นตา และร้านกีฬ้าอ้อฟ มีต้นทุนทั้งหมดในการประกอบการของผู้ค้าในตลาดกิมหยงที่แตกต่างกับร้านอาหารแห้ง ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ต้นทุนทั้งหมดในการประกอบการของผู้ค้าในตลาดกิมหยง ร้านเครื่องสำอาง ร้านแว่นตา และร้านกีฬ้าอ้อฟ มีต้นทุนทั้งหมดในการประกอบการของผู้ค้าในตลาดกิมหยงที่แตกต่างกับร้านเสื้อผ้า ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ต้นทุนทั้งหมดในการประกอบการของผู้ค้าในตลาดกิมหยง ร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ร้านแว่นตา และร้านกีฬ้าอ้อฟ มีต้นทุนทั้งหมดในการประกอบการของผู้ค้าในตลาดกิมหยงที่แตกต่างกับร้านเครื่องสำอาง ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ต้นทุนทั้งหมดในการประกอบการของผู้ค้าในตลาดกิมหยง ของร้านแว่นตา และร้านกีฬ้าอ้อฟ มีต้นทุนทั้งหมดในการประกอบการของผู้ค้าในตลาดกิมหยงที่แตกต่างกับร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ตารางที่ 4 ทดสอบความแตกต่างระหว่างประเภทร้านค้ากับต้นทุนทั้งหมดในการประกอบการของผู้ค้ารายย่อยในตลาดกิมหยง

ต้นทุนทั้งหมด	ประเภทร้านค้า	\bar{X}	1	2	3	4	5	6	7
ต้นทุนทั้งหมด	1	11,501.09		0.075*	0.445	0.506	0.000***	0.334	0.385
	2	18,815.42			0.334	0.302	0.004***	0.038**	0.069*
	3	8,890.37				0.934	0.000***	0.147	0.198
	4	15,043.81					0.000***	0.166	0.217
	5	29,465.51						0.000***	0.001***
	6	4,986.40							0.997
	7	5,854.31							

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการของผู้ค้าในตลาดกิมหยง ร้านอาหารแห่งร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ มีผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการของผู้ค้าในตลาดกิมหยงแตกต่างกับร้านอาหารสด ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1 และระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ตามลำดับ

ผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการของผู้ค้าในตลาดกิมหยง ร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ร้านแว่นตา ร้านกีฬาซ้อฟ มีผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการของผู้ค้าในตลาดกิมหยงแตกต่างกับร้านอาหารแห่ง ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1 ตามลำดับ

ผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการของผู้ค้าในตลาดกิมหยง ร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ มีผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการของผู้ค้าในตลาดกิมหยงแตกต่างกับร้านเสื้อผ้า ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการของผู้ค้าในตลาดกิมหยง ร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ มีผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการของผู้ค้าในตลาดกิมหยงแตกต่างกับร้านเครื่องสำอาง ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการของผู้ค้าในตลาดกิมหยง ร้านแว่นตา ร้านกีฬาซ้อฟ มีผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการของผู้ค้าในตลาดกิมหยงแตกต่างกับร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ตารางที่ 5 ผลการศึกษาจากการประมาณค่าแบบจำลองของตัวแปรอิสระ กับผลตอบแทนสุทธิจากการประกอบการของผู้ค้าในตลาดกิมหยง

ตัวแปรอิสระและค่าคงที่	ค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient)	t- statistic	probability
ค่าคงที่ (C)	6.537	8.472	0.000
มูลค่าสินค้าจากประเทศไทย (P _{thai})	0.046	3.298	0.001
มูลค่าสินค้าจากประเทศมาเลเซีย (P _{malay})	0.022	2.252	0.025
จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย (C _{thai})	-0.050	-0.720	0.472
จำนวนนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย (C _{malay})	-0.036	-0.917	0.360
จำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีน (C _{china})	-0.076	-1.877	0.062
ราคาโดยเฉลี่ย (Price)	0.295	5.758	0.000
ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ (Ex)	0.122	2.765	0.006
จำนวนเงินลงทุนเริ่มต้น (Money)	0.226	3.374	0.001
ร้านอาหารแห่ง (T ₁)	0.539	5.090	0.000
ร้านเสื้อผ้า (T ₂)	0.168	1.069	0.286
ร้านเครื่องสำอาง (T ₃)	0.256	2.244	0.026
ร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ (T ₄)	0.786	4.566	0.000
ร้านแว่นตา (T ₅)	-0.998	-5.304	0.000
ร้านกีฬาฮ็อฟ (T ₆)	-1.123	-5.953	0.000
R - square	0.657		
Adjusted R – Square	0.635		
F – test	29.466		
Probability	0.000		

จากตารางที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ของผลตอบแทนสุทธิกับตัวแปรอิสระต่างๆ พบว่า มูลค่าสินค้าจากประเทศไทยเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการ เนื่องจากค่านัยสำคัญ เท่ากับ 0.001 มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 แสดงว่ามูลค่าสินค้าจากประเทศไทยมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนสุทธิในทิศทางเดียวกัน หากมูลค่าสินค้าในประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไป 1 % ส่งผลให้ผลตอบแทนสุทธิเปลี่ยนแปลงไป 0.046%

มูลค่าสินค้าจากประเทศมาเลเซียเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการ เนื่องจากค่านัยสำคัญ เท่ากับ 0.025 มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่ามูลค่าสินค้าจากประเทศมาเลเซียมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนสุทธิในทิศทางเดียวกัน หากมูลค่าสินค้าจากประเทศมาเลเซียเปลี่ยนแปลงไป 1 % ส่งผลให้ผลตอบแทนสุทธิเปลี่ยนแปลงไป 0.022%

จำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการ เนื่องจากค่านัยสำคัญ เท่ากับ 0.062 มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.10 แสดงว่าจำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนมี

ความสัมพันธ์กับผลตอบแทนสุทธิในทิศทางตรงกันข้าม หากนักท่องเที่ยวชาวจีนเปลี่ยนแปลงไป 1 % ส่งผลให้ผลตอบแทนสุทธิเปลี่ยนแปลงไป 0.076%

ราคาโดยเฉลี่ยเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการ เนื่องจากค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 แสดงว่าราคาโดยเฉลี่ยมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนสุทธิในทิศทางเดียวกัน หากราคาโดยเฉลี่ยเปลี่ยนแปลงไป 1 % จะส่งผลให้ผลตอบแทนสุทธิเปลี่ยนแปลงไป 0.295%

ระยะเวลาในการประกอบการเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการ เนื่องจากค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.006 มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 แสดงว่าระยะเวลาในการประกอบการมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนสุทธิในทิศทางเดียวกัน หากระยะเวลาในการประกอบการเปลี่ยนแปลงไป 1 % จะส่งผลให้ผลตอบแทนสุทธิเปลี่ยนแปลงไป 0.122%

จำนวนเงินลงทุนเริ่มต้นเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการ เนื่องจากค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.001 มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 แสดงว่าจำนวนเงินลงทุนเริ่มต้นมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนสุทธิในทิศทางเดียวกัน หากจำนวนเงินลงทุนเริ่มต้นเปลี่ยนแปลงไป 1 % จะส่งผลให้ผลตอบแทนสุทธิเปลี่ยนแปลงไป 0.226%

ร้านอาหารแห่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการ เนื่องจากค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 แสดงว่าร้านอาหารแห่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนสุทธิ

ร้านเครื่องสำอางเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการ เนื่องจากค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.026 มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าร้านเครื่องสำอางเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนสุทธิ

ร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการ เนื่องจากค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 แสดงว่าร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนสุทธิ

ร้านแว่นตาเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการ เนื่องจากค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 แสดงว่าร้านแว่นตาเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนสุทธิ แต่เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลน้อยกว่าร้านอาหารสด เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ของร้านแว่นตามีค่าเป็นลบ ซึ่งหมายความว่าร้านอาหารสดเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากกว่าร้านแว่นตา

ร้านกีฬ้าอฟเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการ เนื่องจากค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 แสดงว่าร้านกีฬ้าอฟเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนสุทธิ แต่เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลน้อยกว่าร้านอาหารสด เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ของร้านกีฬ้าอฟมีค่าเป็นลบ ซึ่งหมายความว่าร้านอาหารสดเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากกว่าร้านกีฬ้าอฟ

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่องรูปแบบและผลตอบแทนจากการประกอบการของผู้ค้ารายย่อยในตลาดกิมหยง สามารถอภิปรายตามสมมติฐานในการวิจัยได้ดังนี้

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 การประกอบการร้านค้าในแต่ละประเภทส่วนใหญ่ผู้ค้านำเข้าสินค้าจากประเทศมาเลเซีย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ผู้ค้าส่วนใหญ่จะมีการนำเข้าสินค้ามาจากประเทศมาเลเซีย จำนวน 141 ราย จึงทำให้ผู้ค้าส่วนใหญ่ในตลาดกิมหยงขายสินค้าที่มีสัดส่วนการนำเข้าจากประเทศมาเลเซียมากกว่า เนื่องจากสินค้าที่มีการนำเข้าจากประเทศมาเลเซียจะมีต้นทุนต่ำกว่าการนำเข้าจากประเทศมาเลเซีย และผู้ค้าบางรายก็มีการนำเข้าสินค้าจากประเทศมาเลเซียเข้ามาขายในตลาดกิมหยง โดยการหนีภาษี จึงทำให้สามารถนำมาขายในต้นทุนที่ต่ำได้ ทำให้ผู้ค้ามีผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ประเภทร้านที่แตกต่างกันจะทำให้ต้นทุนทั้งหมดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์มีต้นทุนทั้งหมดมากที่สุด และประเภทร้านที่แตกต่างกันจะทำให้ผลตอบแทนสุทธิแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์มีผลตอบแทนสุทธิมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ จากการพิจารณาถึงต้นทุนและผลตอบแทนในการประกอบการของร้านค้าในตลาดกิมหยง โดยส่วนของต้นทุนที่เป็นการรวมต้นทุนที่เป็นตัวเงินและที่ไม่เป็นตัวเงินเข้าด้วยกันจะพบว่า ผู้ค้าแต่ละประเภทมีโครงสร้างต้นทุนและผลตอบแทนที่แตกต่างกัน ซึ่งถ้าพิจารณาในส่วนของต้นทุนของร้านแต่ละประเภท จะเห็นได้ว่า ร้านอาหารสดมีต้นทุนทั้งหมดของเท่ากับ 52,306.91 บาทต่อเดือน ร้านอาหารแห้งมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 53,626.58 บาทต่อเดือน ร้านเสื้อผ้ามีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 81,962.63 บาทต่อเดือน ร้านเครื่องสำอางมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 59,565.19 บาทต่อเดือน ร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์มีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 85,877.49 บาทต่อเดือน ร้านแว่นตามีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 20,310.60 บาทต่อเดือน ร้านกีฬาฟิตเนสมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 21,756.69 บาทต่อเดือน ซึ่งเห็นได้ว่าต้นทุนของร้านแต่ละประเภทจะแตกต่างกัน จึงทำให้ผลตอบแทนที่ได้แตกต่างกัน โดยผลตอบแทนสุทธิของร้านอาหารสดเท่ากับ 11,501.09 บาทต่อเดือน ร้านอาหารแห้งมีผลตอบแทนสุทธิเท่ากับ 18,815.42 บาทต่อเดือน ร้านเสื้อผ้ามีผลตอบแทนสุทธิเท่ากับ 8,890.37 บาทต่อเดือน ร้านเครื่องสำอางมีผลตอบแทนสุทธิเท่ากับ 15,043.81 บาทต่อเดือน ร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์มีผลตอบแทนสุทธิเท่ากับ 29,465.51 บาทต่อเดือน ร้านแว่นตามีผลตอบแทนสุทธิเท่ากับ 4,986.40 บาทต่อเดือน ร้านกีฬาฟิตเนสมีผลตอบแทนเท่ากับ 5,854.31 บาทต่อเดือน ซึ่งเห็นได้ชัดเจนว่าผลตอบแทนที่แต่ละร้านได้รับจะแตกต่างกัน โดยร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์มีผลตอบแทนสุทธิมากที่สุด เนื่องมาจากผู้บริโภคส่วนใหญ่จะมาซื้อสินค้าในตลาดกิมหยงที่เป็นสินค้าอิเล็กทรอนิกส์มากที่สุด เพราะราคาสินค้าจะต่ำกว่าที่อื่นๆทั่วไป

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 “มูลค่าสินค้าจากประเทศไทย มูลค่าสินค้าจากประเทศมาเลเซีย จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวนนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย จำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีน ราคาโดยเฉลี่ย ระยะเวลาในการประกอบการ จำนวนเงินลงทุนเริ่มต้น และประเภทร้านค้าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนสุทธิจากการประกอบการ” ผลการวิจัยพบว่า มูลค่าสินค้าจากประเทศไทย มูลค่าสินค้าจากประเทศมาเลเซีย จำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีน ราคาโดยเฉลี่ย ระยะเวลาในการประกอบการ จำนวนเงินลงทุนเริ่มต้น ร้านอาหารแห้ง ร้านเครื่องสำอาง ร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ร้านแว่นตา และร้านกีฬาฟิตเนสเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนสุทธิจากการประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

มูลค่าสินค้าจากประเทศไทยจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันกับผลตอบแทนสุทธิ นั่นหมายความว่า หากสัดส่วนมูลค่าสินค้าจากประเทศไทยเพิ่มขึ้น จะทำให้ผลตอบแทนสุทธิเพิ่มขึ้น โดยจะเพิ่มขึ้น 0.046% เนื่องจากแต่ละร้านขายสัดส่วนสินค้าที่ต่างกัน บางร้านก็ขายสินค้าที่มาจากประเทศไทย บางร้านก็ขายสินค้าที่นำเข้าจากประเทศมาเลเซีย แต่อย่างไรก็ตามผู้ซื้อที่ยอมที่จะซื้อสินค้าของไทย เพราะสินค้าบางอย่างก็มีราคาที่ต่ำ

กว่าสินค้าที่มีการนำเข้าจากต่างประเทศ จึงทำให้สินค้าที่มาจากประเทศไทยมีผลทำให้ผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการเพิ่มขึ้น

มูลค่าสินค้าจากประเทศมาเลเซียจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันกับผลตอบแทนสุทธิ นั่นหมายความว่า สัดส่วนมูลค่าสินค้าจากประเทศมาเลเซียเพิ่มขึ้น จะทำให้ผลตอบแทนสุทธิเพิ่มขึ้น 0.022% เนื่องจากสินค้าที่มีการนำเข้าจากประเทศมาเลเซีย ผู้ค้าจะนำเข้าโดยการหนีภาษี และผู้ค้าบางรายก็นำเข้าโดยการเสียภาษีบ้างหนีภาษีบ้าง จึงทำให้นำมาขายในต้นทุนที่ต่ำ ผู้ซื้อจึงมักที่จะไปซื้อสินค้าที่มีการนำเข้าจากประเทศมาเลเซีย ทำให้สินค้าที่มีการนำเข้าจากประเทศมาเลเซียมีผลต่อผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการที่เพิ่มขึ้นด้วย

จากการศึกษาจะเห็นได้ว่า มูลค่าสินค้าจากประเทศไทย จะทำให้ผลตอบแทนสุทธิของผู้ค้าเพิ่มขึ้นมากกว่ามูลค่าสินค้าจากประเทศมาเลเซีย โดยผลตอบแทนสุทธิของมูลค่าสินค้าจากประเทศไทยมากกว่ามูลค่าสินค้าจากประเทศมาเลเซียอยู่ 0.024 % เนื่องจากสินค้าที่ลูกค้าซื้อส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าจากประเทศไทย

จำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้ามกับผลตอบแทนสุทธิ นั่นหมายความว่า หากนักท่องเที่ยวชาวจีนเพิ่มขึ้น จะทำให้ผลตอบแทนสุทธิลดลง 0.760% เนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวจีนจะต่อรองราคาสินค้า ทำให้ผลตอบแทนสุทธิของผู้ค้าลดลง

ราคาโดยเฉลี่ยจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกับผลตอบแทนสุทธิ ซึ่งหากราคาโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้น นั่นก็หมายความว่าราคาโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้น จะทำให้ผลตอบแทนสุทธิเพิ่มขึ้น โดยจะเพิ่มขึ้น 0.295% เนื่องจากสินค้าในตลาดกิมหยงส่วนใหญ่จะเป็นแหล่งรวบรวมสินค้าที่เป็นของฝากสำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งสินค้าในตลาดกิมหยงจะเป็นสินค้าที่มีความยืดหยุ่นมากกว่า 1 คือ เป็นสินค้าฟุ่มเฟือย ทำให้สัดส่วนของราคาเพิ่มขึ้นมากกว่าสัดส่วนของปริมาณซื้อที่ลดลง โดยนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวตลาดกิมหยงไม่ได้สนใจราคาของสินค้าเป็นหลัก แต่จุดประสงค์ของการซื้อสินค้าก็เพื่อจะเป็นของฝากเท่านั้น

ระยะเวลาในการประกอบการจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกับผลตอบแทนสุทธิ ซึ่งหากผู้ค้ามีประสบการณ์ในการค้าขายมาก ก็จะทำให้ผลตอบแทนสุทธิของผู้ค้าเพิ่มขึ้นด้วย โดยเพิ่มขึ้น 0.122% เนื่องจากประสบการณ์ในการค้าขายของผู้ค้าจะทำให้ผู้ค้ามีกลยุทธ์ในการดึงดูดลูกค้าได้มากกว่า ผู้ค้าจะรู้ว่าสินค้าประเภทไหนที่นักท่องเที่ยวจะชอบซื้อเป็นของฝาก สินค้าประเภทไหนที่ผู้ซื้อทั่วไปจะนิยมมาซื้อในตลาดกิมหยง จึงทำให้ผู้ค้าที่ค้าขายมาเป็นเวลานาน จะมีผลตอบแทนสุทธิที่มากกว่า

จำนวนเงินลงทุนเริ่มต้นจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกับผลตอบแทนสุทธิ ซึ่งหากผู้ค้ามีจำนวนเงินลงทุนที่มาก นั่นก็อาจจะซื้อสินค้านำมาขายที่มาก จึงทำให้ผลตอบแทนสุทธิเพิ่มมากขึ้น โดยเพิ่มขึ้น 0.226% เนื่องจากจำนวนเงินลงทุนเริ่มต้นจะมีผลต่อการค้าขายในระยะแรกๆ โดยเริ่มแรกผู้ค้าที่มีเงินลงทุนมากๆ ก็จะซื้อสินค้านำมาขายได้มากกว่าร้านที่มีเงินลงทุนน้อยกว่า จึงทำให้มีสินค้านำมาขายได้มากกว่า ทำให้ผู้ซื้อที่มีสินค้าที่ต้องการจะซื้อได้หลากหลายกว่า ทำให้จำนวนเงินลงทุนเริ่มต้นมีผลต่อการขายในช่วงแรกๆของการเปิดร้าน และต่อไปก็จะเป็นการบอกต่อกัน ดังนั้นจำนวนเงินลงทุนเริ่มแรกที่จะทำให้ผลตอบแทนสุทธิต่างด้วย

ร้านอาหารแห่งมีความสัมพันธ์ต่อผลตอบแทนสุทธิต่างกว่าร้านอาหารสด เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มาซื้อของในตลาดกิมหยงส่วนใหญ่จะซื้อไปเป็นของฝาก ซึ่งสินค้าที่นักท่องเที่ยวซื้อจะเป็นสินค้าจำพวกอาหารแห้ง เพราะสะดวกในการเดินทาง

ร้านเครื่องสำอางมีความสัมพันธ์ต่อผลตอบแทนสุทธิต่างกว่าร้านอาหารสด เนื่องจากร้านเครื่องสำอางโดยส่วนใหญ่จะมีลูกค้าเป็นกลุ่มผู้หญิงในวัยทำงาน วัยเรียน ซึ่งกลุ่มลูกค้าเหล่านี้จะนิยมมาซื้อสินค้าเครื่องสำอางในตลาดกิมหยง เพราะเครื่องสำอางในตลาดกิมหยงจะถูกกว่าท้องตลาดอื่นๆทั่วไป

ร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์มีความสัมพันธ์ต่อผลตอบแทนสุทธิมากกว่าร้านอาหารสด เนื่องจากร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ส่วนใหญ่จะนำเข้าสินค้าจากประเทศมาเลเซีย จะมีสินค้าทั้งของเลียนแบบ และของหนีภาษี ซึ่งขายในราคาที่ต่ำกว่าท้องตลาดอื่นๆทั่วไป ทำให้ลูกค้าส่วนใหญ่จะนิยมมาซื้อสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ในตลาดกิมหยง

ร้านแว่นตาจะมีความสัมพันธ์ต่อผลตอบแทนสุทธิที่น้อยกว่าร้านอาหารสด เนื่องจากในตลาดกิมหยงจะมีประเภทร้านที่ขายแว่นตาไม่มากนัก ทำให้ร้านอาหารสดมีอิทธิพลต่อผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการมากกว่า

ร้านกีฬาจะมีความสัมพันธ์ต่อผลตอบแทนสุทธิที่น้อยกว่าร้านอาหารสด เนื่องจากร้านกีฬาในตลาดกิมหยงยังมีไม่มากนัก จึงทำให้ร้านอาหารสดมีอิทธิพลต่อผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการมากกว่า

จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวนนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย และร้านเสื้อผ้าเป็นปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนสุทธิ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ข้อเสนอแนะ

1) จากผลการวิจัย พบว่า ผู้ค้าในตลาดกิมหยงในแต่ละประเภทจะมีโครงสร้างต้นทุนและผลตอบแทนที่แตกต่างกัน โดยร้านสินค้าอิเล็กทรอนิกส์มีผลตอบแทนสุทธิมากที่สุด จึงทำให้ผู้ค้ารายอื่นสนใจที่จะเข้ามาประกอบการร้านค้าในตลาดกิมหยง แต่เนื่องจากพื้นที่ในตลาดกิมหยงมีจำกัด จึงทำให้ผู้ค้ารายใหม่ที่จะเกิดขึ้นเป็นไปได้ยาก นอกจากนี้ตลาดกิมหยงจะขยายพื้นที่เพิ่มขึ้น จึงจะมีผู้ค้ารายใหม่เพิ่มขึ้น เพราะตลาดกิมหยงเป็นแหล่งดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนั้นเมื่อมาเที่ยวหาดใหญ่ จะต้องมาเดินตลาดกิมหยง จึงทำให้รายได้ในตลาดกิมหยงมีการหมุนเวียนตลอดทั้งปี ดังนั้นบริษัทที่ดูแลตลาดกิมหยงควรจะขยายพื้นที่ตลาดให้เพิ่มขึ้น และพัฒนาตลาดกิมหยงให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งหนึ่งของอำเภอหาดใหญ่

2) จากผลการวิจัย พบว่า สินค้าที่มีการนำเข้าจากประเทศมาเลเซีย และในประเทศไทย จะมีผลตอบแทนสุทธิที่เพิ่มขึ้น แต่สินค้าที่มีการนำเข้าจากประเทศมาเลเซียผู้ค้าบางรายก็นำเข้าโดยการหนีภาษี ทำให้รัฐบาลขาดรายได้จากการเก็บภาษีในส่วนนี้ไป ดังนั้นถ้ารัฐบาลเข้มงวดในการตรวจสอบการนำเข้าสินค้าของผู้ค้าก็จะทำให้รัฐบาลมีรายได้จากอากรขาเข้าเพิ่มขึ้น

3) จากผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีน จะมีผลตอบแทนสุทธิในการประกอบการ ถ้ารัฐบาลต้องการให้มีเงินสะพัดเข้ามาในหาดใหญ่เพิ่มขึ้น รัฐบาลควรส่งเสริมตลาดกิมหยงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติได้รู้จักตลาดกิมหยงมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

สุจิตราภรณ์ หีมห๊ะ. การศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของร้านอาหารประเภทรถเข็นและแผงลอยในเขตเทศบาลเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา. 2551. งานวิจัยปริญาตรีเศรษฐศาสตร์ (เศรษฐศาสตร์). มหาวิทยาลัยทักษิณ. สงขลา

นราทิพย์ ชูติวงศ์. ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาค. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2537

รุ่งโรจน์ เบญจมสุทิน. เศรษฐศาสตร์การจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 2: กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2543. หน้า 54

สมบูรณ์ สุกศิลป์. เศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2521